

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir bakışta 2021 yılı 5. sayı:

Dergimizin bu sayısında, bilim insanlarının ulusal ve uluslararası katılım ile bilgi dünyamıza kazandırdıkları 6 özgün araştırma, 1 derleme, 4 olgu sunumu, 1 editöre mektup ve 1 editöre mektup cevap yazısı yer almaktadır.

Dergimizde yer alan ilk özgün makalede, Erol ve ark., keratokonus (KK) progresyonu ile ilişkili korneanın biyomekanik ve tomografik faktörlerini belirlemeyi amaçlayan çalışmalarını sunmuşlardır. Yazarlar KK progresyonunun öngörülmesinde ocular response analyzer'in (ORA) ikinci aplanasyon sinyalinden türetilen parametrelerin diğer ORA ve Pentacam parametrelerine göre daha üstün olduğunu saptadıklarını bildirmişlerdir. Biyomekanik özelliklerin, KK progresyonunda belirleyici özellikte olabileceğini göstermesi ve alanında ilk rapor olması açısından değerli olan bu çalışmanın, KK hastalarının takibinde önemli bir referans olabileceği kanısındayız (bakınız sayfa 257-264).

Akbaş ve ark., farklı özellikteki kornea yabancı cisimlerinin ön segment optik koherens tomografi ile değerlendirilmesi ve karakteristik bulgularının araştırılmasını amaçladıkları çalışmaları ile günlük pratiğimizde sık rastladığımız bu yaralanmalarda yabancı cismin yerinin, derinliğinin, yapısal özelliklerinin tesbit edilmesi ve saptanan duruma göre tedavi şeklinin belirlenmesi konusunda değerli katkılar sunmaktadırlar (bakınız sayfa 265-268).

Güncel bir konu olan COVID-19 pandemisinin ülkemiz göz doktorlarının klinik pratiği üzerine etkisinin araştırıldığı kapsamlı bir anket çalışması Karslıoğlu ve ark. tarafından gerçekleştirilmiş ve bilgilerimize sunulmuştur. Tüm dünyayı etkileyen bir salgının ortasında göz hastalıklarının elektif ve acil tedavisinin hangi oranda yapılabildiği, bu görevi yerine getiren hekimlerin sosyal, psikolojik ve ekonomik olarak ne ölçüde etkilendiği ve bu bilgiler çerçevesinde oftalmoloji klinik pratiğinin aksamaması için alınması gereken önlemler konusunda değerli bilgiler ve yorumlar içeren bu makaleyi ilgiyle okuyacağınızı düşünüyoruz (bakınız sayfa 269-281).

İç Anadolu'da yer alan Meram Tıp Fakültesi Hastanesi'nin Sağlık Kurulu'na başvuran hastaların verilerinin retrospektif olarak incelendiği bir diğer çalışma da Mirza ve ark. tarafından gerçekleştirilmiştir. Yazarlar, Konya ili ve çevresinde yaşayan kişilerde görülen körlüğe sebep olan patolojilerin sıklığı ve özelliklerini değerlendirdikleri çalışmalarının sonucunda, saptadıkları körlüğe neden olan patolojilerin birçoğunun önlenabilir veya tedavi edilebilir hastalıklar olduğunu bildirmişlerdir. Yazarlar bu konuda oluşacak farkındalığın gerekli

önlemlerin alınmasında yararlı olacağı yorumuyla da bu geniş kapsamlı ve önemli halk sağlığı sorununun çözüm yollarına dikkat çekmişlerdir (bakınız sayfa 282-287).

Doğramacı ve Steel, bir vitreoretinal cerrahi prosedürü sırasında meydana gelen hareket hatalarının indüklenme ve düzeltilmesinde cerrahın rolünü anlamayı amaçladıkları çalışmalarında 23-gauge pnömatik forsepsin distal ucundaki hareket hatalarını kayıt etmeyi hedeflemişlerdir. Bu amaçla araştırmacılar optik yansıtıcı sensörler kullanmışlar ve bunlardan gelen verileri kaydederek X, Y, ve Z eksenleri için karşılaştırmalı olarak incelemişlerdir. Yazarlar çalışmaları sonucunda elde ettikleri verilerin ışığında mesleğe yeni başlayan cerrahlara hareket hatalarını azaltmak için kullanmaları gereken teknikleri tanımlamışlar ve gelecekte kullanabilecekleri çok değerli ipuçlarını vermişlerdir (bakınız sayfa 288-293).

Yine Doğramacı ve ark., cerrahi işlemler sırasında nadiren görülen koroid kanamalarının nedenlerini araştırmak amacıyla ölçeklendirilmiş bir model kullanmışlardır. Bu model 1 cm genişliğinde ve 10 cm uzunluğunda lastik bir tüp ve özel iletken ipliklerden oluşan bir sistem olup stres seviyeleri, farklı sistemik intravasküler kan basıncı seviyeleri, farklı göz içi basınç seviyeleri (GİB) ve farklı distorsiyon seviyeleri altında ölçülmüştür. Yazarlar yaptıkları çalışmanın sonucu olarak, cerrahi işlemler sırasında göz küresinin aşırı distorsiyonunun intraoperatif koroid kanamalarının başlıca nedeni olabileceğini bildirmişlerdir. Ayrıca ekspansil olmayan oküler tamponat kullanımının vasküler yatak için daha iyi destek sağlayacağı, diğer taraftan GİB'nin aşırı artırılmasının distorsiyondan kaynaklanan koroid damarlarındaki kanama riskinin önlenmesinde sınırlı etkiye sahip olduğu da çalışmanın akılda bulundurulması gereken önemli sonuçlarından (bakınız sayfa 294-300).

Ceyhan ve ark., "Göz Hekimliğinin Felsefeye İhtiyacı Var mı?" başlıklı derleme yazılarında, felsefe konusunda kapsamlı ve yararlı bilgiler vermişler, felsefenin kişi ve mesleğine önemli düşünsel yetenek ve araçlar sağladığı ve onları bilgeliğe taşıdığını belirtmişlerdir. Yazarlar, bu çerçevede kişisel kazanımların yanında bilimsel araştırmaların gelişimine katkıdan, mesleki suçlamaların savunulmasına kadar geniş bir alanda göz hekimlerinin felsefeye ihtiyaçları olduğunu vurgulamışlardır. Aslında içiçe yaşadığımız fakat çok fazla düşünce alanımıza taşımadığımız farklı bir konuda bizi bilgeliğin derinliklerine çeken bu özgün makaleyi ilgiyle okuyacağınızı düşünüyoruz (bakınız sayfa 301-307).

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bu sayımızın ilk olgu sunumunda Onaran ve ark., nadir bir durum olan göz küresinin etmoid sinüse travmatik dislokasyonu gerçekleşmiş olan bir hastayı bildirmişlerdir. Heyecan verici ve eğitici bu sunum, göz küresinin bütünlüğünü koruyarak yer değiştirmesi durumunda hızlı ve uygun bir tedavi ile fonksiyonel ve kozmetik olarak başarılı bir sonuca ulaşılabileceği mesajını vermesi nedeniyle değer taşımaktadır (bakınız sayfa 308-312).

Diğer bir olgu sunumunda Öztürk ve ark., evre 3 prematüre retinopatisi tedavisi için lazer fotokoagülasyonu uygulanan bir preterm bebeğin, lazer sonrası ikinci haftada yapılan dilate fundoskopik bakışında rastlantısal olarak evre 3 lipemia retinalis tanısı alması nedeniyle prematüre yenidoğanlarda dikkatli oftalmolojik muayenelerin önemini vurgulamaktadırlar (bakınız sayfa 313-316).

Kaya ve ark., 3 hastadan oluşan olgu serilerinde, intraoküler lenfoma tanısındaki zorlukları gündemimize taşımışlardır. Yazarlar sinsi başlangıçlı bu hastalığın erken tanısında ilk adımın klinik şüphe olduğunu, daha sonra multimodal görüntüleme yöntemleri ile tanının desteklenebileceğini bildirmişlerdir. Ek olarak tanının konmasından sonra onkolojik tedavinin yapılabilmesi için vitreus ve retina biopsisinin gerekli olduğunu ve kesin tanının bu işlemlerle tamamlanabileceğini de vurgulamışlardır (bakınız sayfa 317-325).

Bu sayımızın son olgu sunumunda, Perente ve ark., nadir görülen, kronik, tekrarlayan, nedeni bilinmeyen progresif bir hastalık olan serpijinöz koroidit (SK) tanısı alan iki olgu bildirmişlerdir. SK'nin en sık komplikasyonu, olguların %10-35'inde izlenen koroidal neovasküler membran (KNV) gelişmesidir. Yazarların sunduğu olgularda da KNV mevcut olup tanının yeni bir non-invaziv görüntüleme yöntemi olan optik koherens tomografi anjiyografi ile konduğu ve bir dizi anti-VEGF enjeksiyonu ile tedavinin yapıldığı bildirilmiştir (bakınız sayfa 326-333).

Tahran, İran'dan Khorrami-nejad ve ark., editöre mektup yazılarında; Özsaygılı ve Yıldırım'ın KK evreleri ve retina tabakalarının kalınlığı arasındaki ilişkiyi inceledikleri çalışmalarını ilgiyle okuduklarını ancak iç nükleer tabaka ve retina pigment epiteli tabakasındaki değişiklikleri açıklamak için ileri sürdükleri olası mekanizmalarda eksiklikler olabileceğini düşündüklerini bildirmişlerdir. Bu değişikliklerin, yazarların ileri sürdüğü KK'li gözlerdeki farklı biyokimyasal, oksidatif, genetik ve hücrel mekanizmalara ek olarak KK'ye sekonder miyopi de dahil olmak üzere diğer ilişkili faktörlere bir yanıt olarak ortaya çıkabileceğini düşündüklerini belirtmişlerdir (bakınız sayfa 334-335).

Özsaygılı ve Yıldırım, verdikleri yanıtta, miyopi düzeyi 6 dioptrinin üzerinde ve aksiyel uzunluğu 26 mm'den büyük olan hastaların, yüksek miyopinin neden olabileceği optik odak sapmasının retina tabakalarındaki olası etkisi nedeniyle çalışmaya dahil edilmediklerini ve periferik değil, oldukça güvenli olan santral 1 mm'lik maküler alandan elde edilen ölçümlerin analiz edildiğini vurgulamışlardır. Ayrıca nörofizyolojik açıklamaların varsayımın ötesine geçecek bir kanıtı dayalı olmadığını da belirterek değişikliklerin KK hastalığının evresi ile yakından ilişkili olduğu düşüncelerinde ısrarcı olduklarını belirtmişlerdir (bakınız sayfa 336-337).

Saygı ve sevgilerimizle

Editöryel Kurul Adına
Dr. Tomris Şengör